

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRENČÍN
Bernoláková 2, 912 50 Trenčín 1

Číslo: 2 Pv 495/25/3309-46
EEČ: 2-28-93-2026

Trenčín 26.01.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

väzba: nie

mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 04.11.2025 v čase približne o 16.30 hodine v bunke č. 1681 v Centre pre deti a rodiny Zlatovce nachádzajúcom sa na adrese Trenčín, Na Dolinách 27 fyzicky napadol poškodenú XXXXX takým spôsobom, že ju kopol do oblasti rozkroku, následne ju sotil do steny, pri čom si poškodená narazila hlavu, krk a pravú ruku, následne pristúpil k poškodenej a začal ju oboma rukami škrtiť, počas čoho na ňu kričal, že ju zabije, v dôsledku čoho bola poškodená ošetrená vo Fakultnej nemocnici Trenčín, pričom utrpela pomliaždenie hrdla, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodenej strach o život a zdravie,

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Dňa 04.11.2025 bolo uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trenčín pod ČVS:ORP-1030/TN-TN-2025 podľa § 199 odsek 1

Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona.

Následne uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Trenčín pod ČVS: ORP-1030/TN-TN-2025 zo dňa 07.11.2025 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie mladistvej osobe XXXXX, narodený XXXXX v XXXXX, trvale bytom XXXXX, toho času bytom XXXXX, pre prečin nebezpečné vyhrážanie § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obvinený dňa 04.11.2025 v čase približne o 16.30 hodine v bunke č. 1681 v Centre pre deti a rodiny Zlatovce nachádzajúcom sa na adrese Trenčín, Na Dolinách 27 fyzicky napadol poškodenú XXXXX takým spôsobom, že ju kopol do oblasti rozkroku, následne ju sotil do steny, pri čom si poškodená narazila hlavu, krk a pravú ruku, následne pristúpil k poškodenej a začal ju oboma rukami škrtiť, počas čoho na ňu kričal, že ju zabije, v dôsledku čoho bola poškodená ošetrovaná vo Fakultnej nemocnici Trenčín, pričom utrpela pomliaždenie hrdla, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodenej strach o život a zdravie.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín predložil dňa 19.01.2026 dozorovej prokurátorke tunajšej prokuratúry vyšetrovací spis k veci sa vzťahujúci vedený pod ČVS: ORP-692/1-VYS-TN-2025 po skončení vyšetrovania v predmetnej veci spoločne s návrhom na zastavenie trestného stíhania vedeného proti obvinenému ml. XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona postupom v zmysle § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku, nakoľko obvinený nebol v čase spáchania činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Preskúmaním spisového materiálu ako aj vypracovaného znaleckého posudku MUDr. Anny Zubkovej bolo zistené, že návrh vyšetrovateľa PZ je plne dôvodný. V priebehu vyšetrovania bola vypočutá v procesnom postavení poškodenej XXXXX, ktorá podrobne popísala správanie obvineného, napadnutie ako aj jeho vyhrážky. Spáchanie skutku je preukazované aj lekárskou správou z ošetrenia poškodenej XXXXX vo Fakultnej nemocnici Trenčín dňa 04.11.2026, z ktorej vyplýva, že bola napadnutá chovancom detského domova a bolo jej spôsobené pomliaždenie hrdla. V spisovom materiáli je tiež založený v konaní vyžiadaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie č. 32/2025 súdnej znalkyne MUDr. Anny Zubkovej, v ktorom sú zachytené výsledky zo skúmania duševného stavu obvineného, ako i ďalšie listiny a písomnosti.

Z obsahu úradného záznamu zo dňa 05.11.2025 vyplýva, že primár pediatrického oddelenia Fakultnej nemocnice Trenčín MUDr. Pavla Šimurku uviedol, že obvinený trpí závažnou duševnou poruchou, a preto musí byť jeho psychický stav udržiavaný liekmi na utlmenie, a to aj vzhľadom na jeho agresívne správanie voči personálu. Tiež uviedol, že vzhľadom k tomu, že mentálna úroveň ml. XXXXX je na úrovni 3-ročného dieťaťa a taktiež k tomu, že pod vplyvom utlmovacích liekov, menovaný nie a ani nebude schopný výsluchu ani iných procesných úkonov. S poukazom na uvedený nebol vykonaný výsluch obvineného ml. XXXXX. Zároveň

je potrebné poukázať na skutočnosť, že s vyjadrením MUDr. Pavla Šimurku korešpondujú aj závery vypracovaného znaleckého posudku znalkyňou MUDr. Annou Zubkovou.

Z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obvinený ml. XXXXX sa doposiaľ dopustil 1 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dňa 28.12.2024, kedy mopom napadol opatrovateľku a udel ju do ruky. Priestupok bol vyriešený napomenutím.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný.

V priebehu vyšetrovania bol súdnym znalcom MUDr. Annou Zubkovou vypracovaný znalecký posudok z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria č. 32/2025, z ktorého záverov vyplýva, že u obvineného ml. XXXXX v čase spáchania skutku a aktuálne je stanovená diagnóza stredne ťažká duševná zaostalosť s významnou poruchou správania a s potrebou pozorovania alebo liečby a iná pervazívna vývinová porucha so skorým nástupom. Obvinený trpí závažnou vývinovou poruchou, a to Duševnou zaostalosťou stredne ťažkého stupňa s poruchami správania a komorbídnou poruchou Pervazívnou vývinovou poruchou od skorého detstva, ktorá zahŕňa viacero porúch, ktorých súčasťou je kombinácia nekvalitná sociálna intrakcia, stereotypné správanie, nástup od útleho detstva a mentálne postihnutie. Obvinený je osobnostne vývinovo nezrelý (na úrovni 4-6 ročného dieťaťa), nedostatočne vyvinutý, s trvalými kvalitatívnymi poruchami, so závažnou poruchou sociálnej interakcie, komunikácie a správania, ktoré sú na úrovni pudov. Konanie je hrubo limitované narušením psychomotorického vývinu a kognitívneho oslabenia na úroveň mentálnej retardácie stredne ťažkého stupňa. Postihnutie je natoľko závažné, že posudzovaného robí neschopného zodpovedne vykonávať akékoľvek právne úkony či vybavovať si vlastné záležitosti, rovnako aj niesť právnu zodpovednosť. Porucha predstavuje výrazný hendikep pre samostatný život, vyžaduje systematický dohľad a pomoc druhej osoby. Porucha je trvalá a nedá sa očakávať zlepšenie do budúcnosti. V čase spáchania skutku trpel závažnou vývinovou poruchou, a to Duševnou zaostalosťou stredne ťažkého stupňa s poruchami správania a komorbídnou poruchou Pervazívnou vývinovou poruchou od skorého detstva. Obvinený trpel duševnými poruchami od útleho detstva, porucha sa prejavuje intelektovými, kvalitatívnymi poruchami s behaviorálnymi poruchami, ktoré sa prejavovali aj v čase páchania skutku. V čase páchania skutku mal výrazne znížené rozpoznávacie schopnosti. Ovládacie schopnosti boli takmer vymiznuté, a to v dôsledku impulzivity, kedy sa posudzovaný nevedel ovládať, nevedel svoje správanie kontrolovať. Skutku predchádzala neschopnosť správnej adaptability sebaregulačných mechanizmov reagovať na situáciu, vyhodnotiť ju, ktorá vychádza z primárnej duševnej poruchy. Obvinený nevedel kontrolovať svoju impulzivitu a ani zvažovať dôsledky svojho konania. Obvinený nie je schopný pochopiť zmysel trestného konania a ani jeho dôsledky. Pobyť obvineného na slobode je potencionálne nebezpečný. Riziko nebezpečenstva vyplýva z primárnej duševnej poruchy, kedy riziko nevyspytateľnosti a impulzivity nemožno predvídať. Ochranné ústavné liečenie pre obvineného nemá prakticky zmysel. Pre obvineného je najdôležitejšie, po stabilizácii stavu pod psychofarmakologickou clonou, vrátiť sa do podmienok ambulantného sledovania, do zariadenia s celodennou starostlivosťou, s cieľom pevného štruktúrovaného programu, s individuálnym prístupom, s minimalizáciou tlaku na neho, ktoré pri zvýšenej frustračnej záťaži

a neschopnosti intelektuálnej odpovede spôsobujú ťažkosti v adaptačnej a sociálnej sfére s následnými behaviorálnymi poruchami. U obvineného je prítomné hrubo narušené neurovývinové poškodenie mozgu. Duševná porucha je trvalého charakteru a nedá sa očakávať zlepšenie do budúcnosti. Intelektové schopnosti sú u obvineného nerovnomerne rozvinuté, osobnosť s celkovou retardáciou somatického a psychosomatického vývinu, bez autonómie, schopnosti adaptácie limitované, nutnosť nepretržitej pomoci pri bežných denných aktivitách a prakticky života ako takého. Užívanie psychofarmakologickej liečby má vplyv na správanie a konanie obvineného. Liečba neodstráni intelektové postihnutie, ale psychofarmakologická clona môže zredukovať poruchy v behaviorálnej sfére, ktorej cieľom je redukcia impulzívnych a afektívnych rozlád, stabilizovať emočné preťaženie, ktoré obvinený vzhľadom na svoju intelektuálnu výbavu nevie uchopiť a rovnako vedia zabezpečiť lepšiu spoluprácu v bežnom sociálnom živote.

Zo správy Psychiatrickej nemocnice Prof. Matulaya z Kremnice zo dňa 22.01.2026 vyplýva, že psychický stav obvineného ml. XXXXX je stabilizovaný, nevyžaduje pokračovanie v hospitalizácii. V priebehu hospitalizácie postupne došlo k ústupu dysfórii a porúch správania, stabilizácii afektoemotivity, zlepšeniu sociability. Pacient je na oddelení pokojný, euthýmny, sociabilný, bez porúch správania, bez suicidálnych myšlienok a tendencií. V klinickom obraze dominuje mentálny deficit.

Na základe vyššie zistených skutočností je možné konštatovať, že v danom prípade bol skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, zistený v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, a to v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Vykonaným vyšetrovaním a dokazovaním realizovaným v trestnej veci v priebehu prípravného konania a vyhodnotením zabezpečených dôkazov jednotlivo a v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku bolo zistené, že obvinený ml. XXXXX sa konaním popísaným vo výrokovej časti uznesenia v rozhodnom čase na mieste činu dopustil skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, a teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom skutok bol spáchaný závažnejším spôsobom (násilím).

Obvinený ml. XXXXX je zo spáchania stíhaného skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodenej XXXXX ako aj zabezpečenou lekárskou správou z ošetrenia poškodenej vo Fakultnej nemocnici Trenčín a tiež závermi v konaní podaného znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie ako i ďalšími v konaní zabezpečenými dôkazmi vzťahujúcimi sa k uvedenej trestnej veci.

Podľa § 23 Trestného zákona, kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Stav nepříčetnosti tak, ako ho poníma ustanovenie § 23 Trestného zákona, predpokladá v čase spáchania činu existujúcu duševnú poruchu, pre ktorú osoba nie je schopná rozpoznať protiprávnosť činu alebo ovládať svoje konanie. Otázka nepříčetnosti je otázka právna, pričom jej posúdenie musí byť založené na

odborných znalostiach z odboru psychiatrie v spojení aj s ďalšími relevantnými dôkazmi.

V rámci posudzovania trestnej zodpovednosti obvineného ml. XXXXX však nebola zistená prítomnosť všetkých zákonných podmienok a predpokladov nevyhnutne potrebných pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči nemu. Vychádzajúc zo záverov v konaní vykonaného znaleckého dokazovania v odvetví psychiatrie vzniku trestnej zodpovednosti u menovaného obvineného v tomto prípade totiž bráni stav, kedy mal v čase páchania skutku výrazne znížené rozpoznávacie schopnosti a ovládacie schopnosti boli takmer vymiznuté, a to v dôsledku impulzivity, kedy sa obvinený nevedel ovládať, nevedel svoje správanie kontrolovať. Je teda možné konštatovať, že obvinený ml. XXXXX nemohol ovládať svoje konanie a súčasne tiež nevedel rozpoznať ani jeho protiprávnosť, teda z dôvodu jeho nepríčetnosti je v súlade s ustanovením § 23 Trestného zákona jeho trestná zodpovednosť v tomto prípade vylúčená.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Vzhľadom na skutočnosť, že znalec nenavrhuje u obvineného ml. XXXXXXXXXX uložiť ochranné liečenie ústavnou formou, nebude vo veci podaný príslušný návrh na Okresný súd Trenčín na uloženie liečenia ústavnou formou. Nakoľko však z vyjadrenia znalkyne vyplýva, že pre obvineného je najdôležitejšie vrátiť sa do podmienok ambulantného sledovania, bude podaný návrh na uloženie ochranného psychiatrického liečenie ambulantnou formou.

Z týchto skutkových a právnych dôvodov som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Lucia Mládenková
prokurátorka